

[Dorte Bennedsen]

løbsnære arealer, kan der blive tale om kompensation. Vi mener ikke, at der skal blive kompensation generelt for en hvilken som helst bræmmebredde. Men vi vil godt føje til, at kan reglerne om bræmmer i øvrigt indrettes således, at vi – vel at mærke uden at skade det primære formål – kan drage nytte af EF-ordninger, så har det naturligvis vores støtte.

Min sidste bemærkning vedrørende naturfredningsloven skal være til § 55, idet vi gerne vil se på reglerne om offentlighedens adgang til private skove. De har ikke været ændret i godt og vel 20 år, og det er vores opfattelse, at vi bør have en højere grad af ligestilling mellem private og offentlige skove.

Lovforslag nr. L 214 er en gennemgående revision af den gamle lov nr. L 230 af 7. juni 1972 om opkøb til fritidsformål, og vi er i Socialdemokratiet godt tilfredse med, at dette forslag nu har set dagens lys, selv om der er en række ting, vi gerne vil se nærmere på under udvalgsarbejdet.

Jeg skal her ved førstebehandlingen stille et par konkrete spørgsmål til ministeren. I § 1 nævnes fire formål, og i bemærkningerne siges det, at de er sideordnede. Vil ministeren her i dag give sit tilsagn om, at når de endelige handlingsplaner eller strategier, eller hvad man nu kalder det, skal udformes, så vil alle fire formål indgå ligeværdigt, eller sagt med andre ord, at skovrejsning og naturgenopretning ikke sluger alle pengene, så det ikke bliver muligt at tilgode disse fritidsformål gennem opkøb af egnede arealer og ejendomme?

I den skovlov, vi for nylig havde til første behandling, var der hverken i formålparagraffen eller i paragraffen om god skovdrift nævnt noget som helst om miljøhensyn, og i bemærkningerne her til lovforslag nr. L 214 skriver ministeren:

»De miljø- og fritidsgoder, der er og ønskes frembragt i skovene, kan nemt blive en så stor økonomisk belastning for den private ejer, at det er oplagt at fremme dem gennem statskovdrift.«

Det får mig til at spørge ministeren om, hvad det egentlig er for et miljøsyn og samfundssyn, han har. Mener han virkelig, at almenhedens interesser og de miljømæssige interesser i forbindelse med vore skove er så underordnede, at de ikke skal gøres gældende i de godt og vel 60 pct. af den danske skov, som er i privateje? Det

vil jeg faktisk gerne høre nogle kommentarer fra ministeren om.

Så vil jeg godt komme med en enkelt bemærkning om økonomien i disse forslag, eller rettere sagt om de undersøgelser, der ikke er foretaget, af økonomien. Ministeren kommer med nogle tal for, hvad pakken koster. Så vidt jeg kan forstå, har den ikke været ude til høring; jeg ved, at Amtsrådsforeningen ikke blot er uenig, men overordentlig meget uenig med ministeren i vurderingen af, hvad dette vil betyde af udgifter for amterne. Det er ikke tiden i dag til at gå i dybden med det, men en af de ting, vi vil interessere os meget for i udvalgsarbejdet, er, om de 6½ million kr., ministeren nævner, ikke blot er en dråbe i havet i denne forbindelse; det mener vi vi må have klaring på, inden vi vedtager lovgivningen.

Sammenfattende kan jeg sige, at Socialdemokratiet finder det godt, at de to lovforslag nu er fremsat. Vi finder mange forbedringer i dem, men vi er bestemt ikke enige i alle enkelthederne, og vi er dybt bekymrede over den korte tidsfrist, vi har til behandlingen af dem. Får lovforslagene af tidnød ikke en ordentlig behandling, så er ansvaret klart regeringens, men smerten er jo desværre befolkningens.

Engell (KF):

I den konservative folketingsgruppe kan vi tilslutte os regeringens forslag, som har været præget af særdeles grundigt og omfattende forarbejde.

Jeg skal indledningsvis kommentere lovforslag nr. L 213 og L 214, mens min partifælle Henning Grove er ordfører i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 215.

Både dansk landbrug og dansk natur og miljø undergår i disse år kraftige forandringer. Det er kendetegnende, at vi i debatten anvender ordet krise, både når vi taler om naturlivet og om landbrugets forhold.

De tre forslag, som vi behandler i dag, har sammen med skovloven, der for nylig var til første behandling, fået betegnelsen »den grønne pakke«. Det synes vi er en god og rammende arbejdstitel, for sigtet er netop at gøre landet grønnere og dermed smukkere.

Forslagene er også udtryk for en ganske ambitiøs målsætning på miljøområdet, både ambitiøs og afbalanceret. Vi tror nemlig i den konservative gruppe, at begge dele er nødvendige